

Załącznik
do uchwały Nr 45/2019/17 Zarządu
Województwa Kujawsko-Pomorskiego
z dnia 8 listopada 2017 r.

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu na wynik wyboru operacji Wnioskodawcy –S.K., który został złożony w dniu 20.10.2017 r. za pośrednictwem Stowarzyszenia Lokalna Grupa Działania „DOLINA DRWĘCY” na skutek rozstrzygnięcia konkursu nr 3/2017 w ramach poddziałania „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 przez Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania „DOLINA DRWĘCY”.

Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności (Dz. U. z 2015 r. poz. 378 z późn. zm.), zwana dalej „Ustawą o RLKS”, określa zadania oraz właściwość poszczególnych organów w zakresie określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1303/2013”, w odniesieniu do rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność, o którym mowa w części drugiej w tytule III w rozdziale II rozporządzenia nr 1303/2013.

Zgodnie z zapisami ww. ustawy w realizację Strategii Rozwoju Lokalnego Kierowanego przez Społeczność (LSR) zaangażowane są instytucje, takie jak: Lokalna Grupa Działania (LGD) i Zarząd Województwa. LGD jest stowarzyszeniem, które zgodnie z „Ustawą o RLKS” zostało wybrane do realizacji właściwej LSR, zaś Zarząd Województwa jest organem, któremu ustawa narzuca obowiązek rozpatrywania protestów wniesionych od: negatywnej oceny zgodności operacji z LSR, niezyskania przez operację minimalnej liczby punktów (o której mowa w art. 19 ust. 4 pkt 2 lit. b ww. ustawy) lub od wyniku wyboru, który powoduje, że operacja nie mieści się w limicie środków wskazanym w ogłoszeniu o naborze wniosków o udzielenie wsparcia (o którym mowa w art. 35 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1303/2013).

Zarząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego, rozpatrując przedmiotowy protest, opierał się na zapisach „Ustawy o RLKS” co do: właściwości organu oceniającego wniosek nr 2017/WTNP/7 (zgodnie z art. 4 ust. 3 pkt. 4 ww. ustawy), spełnienia warunków wynikających z art. 17 ust. 2 ww. ustawy oraz na dokumentacji złożonej przez LGD zgodnie z art. 23 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 4 ust. 3 pkt 4 „Ustawy o RLKS” organem lokalnej grupy działania, do którego właściwości należy wybór operacji oraz ustalenie kwoty wsparcia, jest Rada LGD.

Na podstawie art. 21 ust. 1 „Ustawy o RLKS”, Rada LGD ocenia operacje pod względem ich zgodności z LSR, wybiera operacje oraz ustala kwotę wsparcia. Wybór operacji, na zasadzie art. 21 ust. 4 pkt. 1 lit. a) może zostać dokonany wyłącznie spośród operacji zgodnych z LSR. Operacja o znaku sprawy LGD 2017/WTNP/7, pt. „S.K. Make Up” została uznana za niezgodną z LSR, tym samym nie została wybrana.

W proteście Pani S.K. (dalej: Składająca protest) podniosła zarzuty dot. uznania jej operacji za niezgodną z LSR oraz Programem. Wskazała też na uchybienia mające świadczyć o nieprawidłowościach w procedurze wyboru operacji i oceny.

Składająca protest zaznaczyła, iż o powodach odrzucenia wniosku została poinformowana podczas indywidualnej rozmowy. Wskazała, że „w sekcji B. 1.1 – 1.3 nastąpił omyłkowo błąd piśmienniczy, przez co wniosek, zdaniem oceniających go, został uznany za niezgodny z LSR”. O zgodności z LSR miały, zdaniem Składającej protest, świadczyć inne zapisy zawarte w dokumentacji. Miały one wpisywać się w zapisy, o których mowa na str. 43 LSR.

W proteście podważa się również uznanie środka transportu (samochodu) za koszt niekwalifikowalny. Jednocześnie odwołano się do zapisów rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 kwietnia 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla maszyn i elementów bezpieczeństwa. Przytoczono też informację ze strony Ministerstwa Rolnictwa, według której „Zgodnie z Polską Klasyfikacją Wyrobów i Usług stanowiącą załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 października 2008 r. (Dz. U. Nr 207, poz. 1293 z późn. zm.) pojazdy samochodowe znajdują się w sekcji C Produkty przetwórstwa przemysłowego, Dział 29 Pojazdy samochodowe (z wyłączeniem motocykli), przyczepy, naczepy, Grupa 29.1 Pojazdy samochodowe, z wyłączeniem motocykli. Natomiast maszyny i urządzenia do produkcji rolnej sklasyfikowane zostały w Dziale 28 Maszyny i urządzenia, gdzie indziej nie sklasyfikowane, Grupa 28.3 Maszyny dla rolnictwa. Zgodnie z tym, że pojazdy samochodowe nie są sklasyfikowane jako maszyny dla rolnictwa i leśnictwa oraz nie są związane z prowadzeniem działalności rolniczej nie mogą być objęte pomocą”. Tym samym, w ocenie Składającej protest, zarówno maszyny nie można zaliczyć jako pojazdu samochodowego, jak i pojazdu samochodowego jako maszyny. Dalej wywodząc podniesiono, iż cena auta 21 000 zł została podana dlatego, że miał zostać on sfinansowany w jak największym stopniu z wkładu własnego. Intencją Składającej protest nie było, aby zakup pojazdu pochłonął pełną sumę dotacji. Jak wyjaśniono w proteście, specjalnie nie podano marki ani modelu samochodu, gdyż ważniejsze są cechy auta, takie jak: oszczędny silnik, auto najlepiej dwumiejscowe, co pozwoliłoby wykorzystać przestrzeń bagażową dla prowadzenia działalności gospodarczej. Wskazano też, iż pojazd musi być pojazdem specjalnym, z grupy 743 i 79 Klasyfikacji Środków Trwałych. Składająca protest podkreśliła, iż planowała wykorzystać dotację racjonalnie.

W proteście powołano się także na zapisy § 17 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 września 2015 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach poddziałania „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 772), zwanego dalej rozporządzeniem LSR. Zgodnie z przywołanym przepisem do kosztów kwalifikowalnych operacji zalicza się koszty zakupu środków transportu, z wyłączeniem zakupu samochodów osobowych przeznaczonych do przewozu mniej niż 8 osób łącznie z kierowcą.

W dalszej kolejności zwrócono uwagę na przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, z których wynika, że środek transportu jest pojazdem (art. 2 pkt 31 – pojazd to środek transportu przeznaczony do poruszania się po drodze oraz maszyna lub urządzenie do tego przystosowane).

Składająca protest zaznaczyła też, iż przewidziany w ramach operacji zakup auta nie jest maszyną. Stanowi niezbędny element operacji dotyczącej mobilnego studia wizażu. Stanowi o jej celu i rezultacie. Podkreśliła w końcu nieopłacalność zakładania stacjonarnego studia wizażu.

Zakwestionowała ponadto uznanie kosztów zakupu kosmetyków za koszt niekwalifikowalny. Powołała się w tej kwestii na szereg zapisów rozporządzenia LSR, w tym na § 17 ust. 1.

W proteście odniesiono się również do okoliczności braku numeru producenta. Składająca protest wskazała, że potencjalni beneficjenci niewpisani do ewidencji producentów rolnych mogą złożyć wniosek łącznie z wnioskiem o przyznanie pomocy, za pośrednictwem organu właściwego do przyznania pomocy (art. 3 ust. 1 pkt 4-6 oraz 8-12 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich udziałem środków EFR na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach PROW na lata 2014-2020).

W końcowej części protestu odniesiono się do załącznika - zaświadczenie z KRUS bądź ZUS. Jak podniosła Składająca protest, w złożonych dokumentach aplikacyjnych złożono oświadczenie, że jest ona ubezpieczona w ZUS „przy mężu”. Z uwagi na to oraz świadomość odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia, nie zostało załączone zaświadczenie z KRUS bądź ZUS.

W części dot. zarzutów Wnioskodawcy w odniesieniu do procedury wyboru i oceny wraz z uzasadnieniem wskazano, co następuje:

1. Brak oceny spójności całego wniosku z wykluczeniem dokumentu na starcie, bez uwzględnienia możliwości popełnienia błędu piśmienniczego, gdzie cały wniosek z biznesplanem mówi o spójności z LSR.
2. Brak oceny pod względem punktacji wniosku, jedyny zapis „nie podlega wyborowi”
3. Uzasadnienie nie opisuje błędów, jest ogólnikowe, a Beneficjent musi się domyślać co Szanowna Komisja/Oceniający mogli mieć na myśli i do czego może się odnieść pisząc protest.
4. Po szczegóły uzasadnienia trzeba stawiać się osobiście lub przez pełnomocnika bez możliwości otrzymania na piśmie wraz z odmową.

Uchwałą Nr EFRROW/IV/63/2017 Rady Stowarzyszenia Lokalna Grupa Działania „Dolina Drwęcy” z dnia 19.10.2017 r. w sprawie rozpatrzenia protestu złożonego dla operacji zarejestrowanej pod znakiem sprawy 2017/WTNP/7 dot. konkursu nr 3/2017 nie uwzględniono protestu.

W uzasadnieniu ww. uchwały wskazano, iż „Pomylenia celów ogólnych, szczegółowych i przedsięwzięć LSR LGD „Dolina Drwęcy” z LSR LGD Ziemia Wąbrzeska nie można uznać za oczywisty błąd pisarski w sytuacji, kiedy stanowiły one załącznik nr 18 do ogłoszenia o naborze wniosków nr 3/2017 i wystarczyło je tylko odpowiednio przepisać do wniosku.

Zakup środka transportu został uznany za koszt nie wpisujący się w katalog kosztów kwalifikowalnych, w związku z kosztem jego zakupu wpisanym w biznesplanie – 21 000,00 zł. Koszt zakupu sugeruje, że środek transportu będzie używany, a kwalifikowany jest zakup nowych środków trwałych. Wyjaśnienia Wnioskodawcy mówiące o zakupie samochodu w głównej mierze ze środków własnych powinny zostać wpisane do biznesplanu w pkt. 6.1. Zestawienie przewidywanych wydatków niezbędnych do realizacji operacji, pod tabelą, w miejscu, w którym należy opisać przyjęte założenia dotyczące planowanej wielkości kosztów, w samej tabeli mimo wszystko powinien znaleźć się cały koszt zakupu środka transportu.

Zakup kosmetyków do makijażu został uznany również za koszt nie wpisujący się w katalog kosztów kwalifikowalnych w związku z tym, że kosmetyki są niezbędne do bieżącej działalności.

Brak numeru producenta oraz zaświadczenia z KRUS bądź ZUS nie miały wpływu na decyzję Rady Stowarzyszenia LGD „Dolina Drwęcy” o uznaniu operacji za niezgodną z LSR.

Rozstrzygnięcie Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Przechodząc do uzasadnienia uchwały w sprawie rozpatrzenia protestu wskazać należy, że polemizować można z zarzutem, jakoby o powodach odrzucenia wniosku Składająca protest dowiedziała się dopiero podczas indywidualnej rozmowy. Zarzut ten odniesiono jednocześnie do procedury wyboru i oceny.

W pierwszej kolejności wyjaśnić należy, iż pismo informujące o niewybraniu operacji z uwagi na jej niezgodność z LSR zostało sporządzone według obowiązującego LGD wzorca. Uzasadnienie, z którego wynika, że operacja została uznana za niezgodną z LSR, ponieważ nie realizuje ona celów głównych i szczegółowych LSR, przez osiągnięcie zaplanowanych w LSR wskaźników oraz, że jest niezgodna z Programem, w ramach którego jest planowana jej realizacja, w tym z warunkami udzielenia wsparcia obowiązującymi w ramach naboru jest być może ogólne, ale na pewno stanowi formę uzasadnienia podjętej decyzji. Jak przyznała sama Składająca protest z powodami odrzucenia operacji została zapoznana podczas indywidualnej rozmowy. Takie działanie LGD należy również uznać za właściwe. Należy je rozumieć jako udzielenie osobie uprawnionej informacji odnośnie wniosku o przyznanie pomocy.

Wobec niezadowolenia z podjętej decyzji względem operacji, Składająca protest miała możliwość złożenia środka odwoławczego, z czego skorzystała.

Słów kilka zawrzeć należy w kwestii treści informacji przekazanych podczas indywidualnej konsultacji. W proteście sugeruje się, iż poinformowano Składającą protest o „omyłkowym błędzie pisarskim”, przez co wniosek został uznany za niezgodny z LSR.

W odniesieniu do powyższego podkreślenia wymaga, iż wobec twierdzeń LGD wynikających z dokumentu pt. „Wyjaśnienia do protestu” z dnia 12 października 2017 r. oraz z uzasadnienia uchwały Rady LGD w sprawie rozpatrzenia protestu z dnia 19 października 2017 r., a zaprzeczających tezie o możliwości uznania wpisania błędnych celów za oczywistą omyłkę pisarską, a także z uwagi na brak innych środków dowodowych aniżeli protest, Zarząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego nie będzie wypowiadał się szczegółowo na temat treści informacji przekazanych Składającej protest podczas indywidualnej rozmowy.

Niezależnie od tego, czy podczas takiej konwersacji przedstawiciel LGD użył wobec Składającej protest sformułowania „omyłkowy błąd pisarski”, czy też nie, należy wyrazić pogląd odnośnie możliwości uznania wpisania błędnych celów za omyłkę/błąd o charakterze oczywistym.

W tym miejscu podnieść za LGD należy, że cele ogólne, szczegółowe, przedsięwzięcia i wskaźniki realizowane w ramach naboru wyszczególnione były w dokumencie o takiej właśnie nazwie (tj. „Cele ogólne, szczegółowe...”), a stanowiącym załącznik nr 18 do ogłoszenia o naborze wniosków. Cele, przedsięwzięcia i wskaźniki zawarte były również w LSR, a odnośnik w postaci adresu internetowego, pod którym można ten dokument odnaleźć był wskazany w ogłoszeniu o naborze wniosków. Załącznikiem do ogłoszenia o naborze był w końcu dokument pn. „Obowiązujące w ramach naboru warunki udzielania wsparcia” (załącznik nr 13). W dokumencie tym wskazano, iż wnioski muszą być zgodne z ogłoszeniem naboru wniosków oraz z LSR, w tym m.in. operacja powinna przyczyniać się do realizacji celu ogólnego, celu szczegółowego, przedsięwzięcia oraz wskaźników zgodnie z załącznikiem nr 18 do ogłoszenia.

Celowe jest nadto zaznaczenie, zgadzając się z oceną Rady LGD, iż błędu w postaci wpisania we wniosku o przyznanie pomocy odmiennych niż w LSR celów nie należy kwalifikować jako omyłki. Takie uchybienie nie jest „oczywistą omyłką”. Niewątpliwie, z nieznanym Zarządowi Województwa Kujawsko-Pomorskiemu przyczyn analizowany błąd pojawił się w dokumentacji aplikacyjnej. Jednak, gdyby przyjąć, iż uchybienie polegające na wpisaniu w kilku polach formularza wniosku błędnych informacji stanowi oczywistą omyłkę, wówczas wiele, jak nie większość błędów wnioskodawców należałoby traktować

analogicznie. Powołując się na przykłady bogatego orzecznictwa sądów administracyjnych na tle art. 113 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257)¹ o oczywistej omyłce można mówić, gdy jest ona nieistotna, widoczna, np. polega na: niewłaściwym użyciu wyrazu, widocznie mylnej pisowni lub sformułowaniu, czy też widoczne niezamierzonym opuszczeniu jednego lub więcej wyrazów (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z 12 kwietnia 2017 r., sygn. akt. II SA/Sz 113/17).

W proteście podważa się też uznanie za koszt niekwalifikowalny kosztu dotyczącego zakupu środka transportu. Rada LGD uzasadniła swoją decyzję w tym zakresie tym, iż cena przyjęta we wniosku o przyznanie pomocy (21 000,00 zł) sugeruje, iż planowany jest zakup auta używanego.

W ocenie Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego stanowisko LGD jest zasadne. Koszt najtańszego auta nowego oscyluje koło kwoty 30 000,00 zł.² Poza tym, członkowie Rady LGD, oceniając operacje, mają prawo do subiektywnego stanowiska odnośnie poszczególnych kwestii. Rację ma również LGD wskazując, iż w przypadku, gdy Składająca protest zamierzała zakupić auto nowe, finansując jego zakup częściowo ze środków własnych, winna była wykazać to w biznesplanie. W innym przypadku, oceniający nie mieli obowiązku przyjąć, iż Składająca protest ma właśnie taki zamiar. Tym samym, przyznała niejako zaniżenie kwoty zakupu auta. Ponadto podkreślenia wymaga okoliczność, iż protest nie może służyć uzupełnianiu wniosku o przyznanie pomocy. Skoro oceniający nie mogli odnaleźć informacji nt. sfinansowania zakupu częściowo ze środków własnych zarówno w tabeli, w której ujmuje się poszczególne koszty/zadania, ani też w części opisowej tabeli 6.1, gdzie uzasadnia się przyjęte założenia a propos kosztów, to niezasadnym byłoby przyjęcie wyjaśnień ujętych w proteście dotyczących założenia pokrycia części kosztów zakupu auta ze środków własnych za wiążące. Wyjaśnienia te, jak już wspomniano, nie mają pokrycia w informacjach widniejących w dokumentacji aplikacyjnej.

Zatem uznanie kosztu zakupu auta za koszt niekwalifikowalny należy uznać za prawidłowe.

Upredzając niejako ewentualne dalsze zarzuty Składającej protest co do braku sprecyzowania w ramach obowiązującej dokumentacji konkursowej, do której niewątpliwie należy zaliczyć rozporządzenie LSR w brzmieniu według stanu na dzień 31.08.2017 r. (tj. ostatni dzień składania wniosków o przyznanie pomocy), że wymóg planowania w ramach operacji zakupu środka transportu nowego nie został wprost sformułowany (w § 17 ust. 1 pkt 6 mowa jest po prostu o środkach transportu, z wyłączeniem zakupu samochodów osobowych przeznaczonych do przewozu mniej niż 8 osób łącznie z kierowcą, bez sprecyzowania, że chodzi wyłącznie o pojazdy nowe), tak, jak to zrobiono w stosunku do maszyn i wyposażenia (§ 17 ust. 1 pkt 5), wskazać należy, co następuje.

Podstawową regułą stosowaną w odniesieniu do wydatków kwalifikujących się do wsparcia z EFRROW, jest udzielanie pomocy na zakup lub leasing nowych maszyn i wyposażenia do wartości rynkowej majątku, co wynika z art. 45 ust. 2 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. Dlatego też, koszty zakupu, o których mowa w (§ 17 ust. 1 pkt 5 – 7 rozporządzenia LSR dotyczą dóbr nowych. Z kolei określenie „nowych” zawarte w (§ 17 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia LSR, zostało użyte w celu sformułowania w dalszej części przepisu wyjątku od powyższej reguły, tj. możliwości zakupu używanych maszyn i wyposażenia stanowiących eksponaty, w ramach

¹ Do wnoszenia protestu i postępowania wszczętego na skutek jego wniesienia stosuje się odpowiednio część przepisów ustawy w zakresie polityki spójności, a jeżeli chodzi o przepisy Kpa, stosuje się odpowiednio wyłącznie przepisy art. 24 § 1 pkt 1-4 oraz 6 i 7 (zob. art. 22 ust. 8 pkt 2a) „Ustawy o RLKS”. Posiłkowanie się dorobkiem orzecznictwa sądów administracyjnych we wskazanym zakresie wydaje się zasadne. Pomaga przybliżyć bowiem istotę „oczywistych omyłek”, do których zalicza się również błędy pisarskie.

² Według danych internetowych najtańszy fabrycznie nowy samochód na polskim rynku to Peugeot 107 - cena od 28 200 zł.

zakresu dotyczącego zachowania dziedzictwa lokalnego (zob. stanowisko Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa opublikowane na stronie internetowej WWW.arimr.gov.pl, w zakładce dot. poddziałania 19.2, najczęściej zadawane pytania³).

Prawdą jest, iż w celu ucięcia wszelkich wątpliwości Wnioskodawców, w nowym brzmieniu rozporządzenia LSR, według stanu na dzień 7 września 2017 r., w punkcie 6 § 17 ust. 1, że kwalifikowalne mogą być wyłącznie środki transportu nowe, co nie oznacza, iż wcześniej taki wymóg nie obowiązywał (por. również informacje opublikowane na ww. stronie ARiMR).

Co istotne, a nie zostało zasygnalizowane w uzasadnieniu uchwały Rady LGD w sprawie rozpatrzenia protestu, to konsekwencje uznania kosztu dotyczącego zakupu auta za koszt niekwalifikowalny. Wspomnianym skutkiem jest nieracjonalność załączonego do wniosku o przyznanie pomocy biznesplanu. Powyższe przewiduje przepis § 5 ust. 1 punktu 4 rozporządzenia LSR, z treści którego wynika, iż pomoc na operację w zakresie dot. podejmowania działalności gospodarczej jest przyznawana, jeżeli biznesplan jest racjonalny i uzasadniony zakresem operacji, w szczególności, jeżeli suma kosztów planowanych do poniesienia w ramach tej operacji, ustalona z uwzględnieniem wartości rynkowej tych kosztów, jest nie niższa niż 70% kwoty, jaką można przyznać na tę operację. Mając na uwadze, iż w ogłoszeniu o naborze wniosków określono wysokość wsparcia w postaci premii w wysokości 50 000,00 zł, a także to, że w tabeli 6.1 biznesplanu przewidziano koszt zakupu kosmetyków i urządzeń w wysokości 29 000,00 zł oraz koszt zakupu auta w wysokości 21 000,00, właściwe jest twierdzenie niespełnieniu warunku, o którym mowa w ww. § 5 ust. 1 punkcie 4 rozporządzenia LSR. 70 % z 50 000,00 zł to 35 000,00 zł. Nieracjonalność kosztu dotyczącego zakupu środka transportu, a także brak możliwości pozyskania wsparcia na rzecz zakupu kosmetyków, co zasadnie zakwalifikowano do kosztów bieżącej działalności, powoduje, iż suma kosztów planowanych do poniesienia w ramach operacji, ustalona z uwzględnieniem ich wartości rynkowej jest niższa niż 70 % kwoty, jaką można przyznać na tę operację.

Powyższy wywód wyszczególniono wyłączenie w celach informacyjnych. Wobec braku przywołania ich w uzasadnieniu zarówno pisma informującego o braku wybrania operacji, jak i w uzasadnieniu uchwały Rady LGD w sprawie rozpatrzenia protestu, nie należy go odbierać jako kolejną przyczynę braku wybrania operacji. Zresztą, jak zasygnalizowano już wcześniej, brak spełnienia przez operację wymogu, o którym mowa w przepisie § 5 ust. 1 punkcie 4 rozporządzenia LSR stanowi skutek uznania za koszty niekwalifikowalne kosztów zakupu auta w wysokości 21 000,00 zł oraz kosztów zakupu kosmetyków, jako kosztów związanych z bieżącą działalnością.

W nawiązaniu do wspomnianych kosztów zakupu kosmetyków i uznania ich za koszty niekwalifikowalne dodać należy, iż o braku możliwości uzyskania wsparcia na koszty związane z bieżącą działalnością stanowi również opublikowana na stronie ARiMR interpretacja.

Mimo twierdzeń Składającej protest akcentujących niezbędną potrzebę zakupu kosmetyków w ramach operacji polegającej na utworzeniu salonu wizażu, których co do zasady nie należy kwestionować, wyjaśnić należy, iż niekwalifikowalność kosztów z nimi związanych, jak i ogólniej mówiąc kosztów związanych z bieżącą działalnością wiąże się chociażby z nietrwałym charakterem przedmiotów nabytych w celu takiej działalności, co jest niezgodne z zasadą nakazującą zachowanie przedmiotów nabytych w ramach operacji przez tzw. okres związania celem. Dla operacji polegających na podejmowaniu działalności gospodarczej okres ten wynosi 2 lata, o czym stanowi przepis § 5 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia LSR.

³ Interpretacje ARiMR (Agencji Płatniczej) są wiążące dla Samorządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego na podstawie umowy nr 02/2015_DDD-UM02 zawartej w dniu 8 czerwca 2015 roku w Warszawie.

Tym samym, warto zaznaczyć, iż jakkolwiek brak w uzasadnieniu sporządzonym przez LGD powołania się na ww. zasadę związania celem, to za prawidłowe należy uznać nieprzyznanie przymiotu kwalifikowalności kosztom dotyczącym zakupu kosmetyków.

Podniesienie przez Składającą protest argumentacji odnoszącej się do braku numeru producenta oraz do załącznika do wniosku o przyznanie pomocy w postaci zaświadczenia z ZUS/KRUS jest dla Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego niezrozumiała. Ewentualne uchybienia w zakresie braku przedłożenia dokumentu wskazującego na posiadanie numeru producenta bądź potwierdzającego zwrócenie się do właściwego organu w celu jego nadania, a także w zakresie niezałączenia stosownego zaświadczenia z ZUS/KRUS nie zostały bowiem przez Radę LGD wskazane, ani w piśmie informującym o niewybraniu operacji, ani w uzasadnieniu uchwały podjętej w wyniku procesu tzw. autokontroli przeprowadzonego na skutek złożenia przedmiotowego protestu. Z tej przyczyny na łamach niniejszego uzasadnienia nie będą te kwestie poddane bliższej analizie.

Przechodząc do zarzutów odnoszących się do procedury wyboru i oceny wskazać należy, iż w związku z odniesieniem się we wcześniejszych fragmentach niniejszego uzasadnienia do zagadnienia błędu pisarskiego oraz zgodności z procedurą pisma informującego o braku wyboru operacji Składającej protest, poniższe wywody będą dotyczyć zakwestionowanego postępowania polegającego na braku oceny pod względem punktacji, z jednoczesnym ograniczeniem się, jak wskazano w proteście, do stwierdzenia, iż „operacja nie podlega wyborowi”.

W nawiązaniu do powyższego podkreślenia wymaga prawidłowość działania Rady LGD również i w tym zakresie. Należy zdawać sobie sprawę, iż operacje podlegające ocenie przez członków Rady LGD badane są w pierwszej kolejności pod względem ich zgodności z LSR i Programem, czyli Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020. Dopiero pozytywny wynik tej oceny pozwala przejść do jej kolejnego etapu, przedmiotem którego jest analiza zgodności operacji z lokalnymi kryteriami wyboru i przyznawanie odpowiedniej ilości punktów w ramach każdego z kryteriów. Nie należy zatem dopatrywać się niezgodności z obowiązującą Radę LGD procedurą w działaniu polegającym na nieprzyznawaniu punktów operacjom, które nie zostały wybrane z uwagi na niezgodność z LSR i/lub Programem. Takie działanie byłoby bezcelowe.

Z wyżej wymienionych powodów, zdaniem Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego, ocena Rady LGD została przeprowadzona prawidłowo. Zasadnie też nie uwzględniono protestu.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 1-4 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1460 i 1475) zwaną dalej „Ustawą o polityce spójności”, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o wyniku rozpatrzenia protestu Wnioskodawca może w tym zakresie wnieść skargę bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy - zgodnie z art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 i 1370).

Skarga wnoszona jest wraz z kompletną dokumentacją w sprawie obejmującą:

- wniosek o dofinansowanie projektu,
- informację o wynikach oceny projektu, o której mowa w art. 46 ust. 3 Ustawy o polityce spójności,
- wniesiony protest,

- informację, o której mowa w art. 58 ust. 1 albo ust. 4 pkt 2, art. 59 albo art. 66 ust. 2 pkt 1 Ustawy o polityce spójności.
- wraz z ewentualnymi załącznikami.

Kompletna dokumentacja jest wnoszona przez wnioskodawcę w oryginale lub w postaci uwierzytelnionej kopii.